

Sygn. akt I C 1458/16

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca: SSR Agnieszka Leszkiewicz

Protokolant: S. N.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 listopada 2016 r. w S. sprawy

z powództwa **U. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.**

przeciwko **A. G.**

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 1458/16

UZASADNIENIE

Powód U. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wytoczył w dniu 7.04.2016 r. w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko pozwanej A. G. powództwo o zapłatę kwoty 2.050,27 zł a także wniósł o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, iż przejął od (...) Sp. z o.o. (pierwotnego wierzyciela) prawa do wierzytelności z tytułu umowy pożyczki - na podstawie umowy cesji z dnia 10.12.2015 r., wskazując, że pozwana nie wywiązała się z przyjętego na siebie zobowiązania wynikającego z ww. umowy. Powód wskazał, nadto, iż na dochodzone roszczenie składają się kwota 2.017,47 zł tytułem kwoty kapitału i kwota 32,80 zł z tytułu odsetek naliczonych przez cesjonariusza na dzień wniesienia pozwu.

Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie postanowieniem z dnia 4.05.2016 r. stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty oraz przekazał sprawę do rozpoznania do tut. Sądu.

Powód w dniu 27.05.2016 r. (data nadania w Urzędzie Pocztownym) złożył pozew, podtrzymując dotychczasowe powództwo i okoliczności wskazane w postępowaniu elektronicznym.

Pozwana A. G. prawidłowo wezwana nie stawiła się na rozprawę wyznaczoną na dzień 18.10.2016 r. i 24.11.2016 r. oraz nie złożyła odpowiedzi na pozew, wobec czego zaistniały przesłanki z art. 339 § 1 kpc. do wydania wyroku zaocznego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 4.08.2014 r. (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. (sprzedający) zawarł z U. Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w W. (kupującym) umowę, której przedmiotem była sprzedaż

przysługujących sprzedającemu wierzytelności pieniężnych szczegółowo określonych w papierowej wersji Załącznika nr 1 do umowy sporządzonego na dzień 31.07.2014 r. (§ 1 umowy).

dowód: k. 17 - umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 4.08.2014 r.

W dniu 18.06.2015 r. pomiędzy (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. a A. G. doszło do zawarcia umowy pożyczki ratalnej nr (...) na kwotę 1.410,00 zł.

dowód: k. 14 - 16 - umowa

Pismem z dnia 13.01.2016 r. U. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. zawiadomił A. G. o zakupie wierzytelności na podstawie umowy cesji z dnia 10.12.2015 r. oraz wezwał ją do zapłaty kwoty 2.729,46 zł.

dowód: k. 21 - pismo z dnia 13.01.2016 r., k. 22 - wezwanie z dnia 13.01.2016 r.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu.

W myśl ogólnej zasady wyrażonej w art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne (art. 232 kpc). Strony i uczestnicy postępowania obowiązani są dokonywać czynności procesowych zgodnie z dobrymi obyczajami, dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody (art. 3 kpc), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 kpc) spoczywa na tej stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne.

Ciężar dowodu faktów tworzących prawo podmiotowe, na podstawie, których powód wywodzi swoje roszczenie, spoczywa na powodzie; dotyczy to także faktów uzasadniających jego odpowiedź na zarzuty pozwanego. Natomiast ciężar dowodu faktów uzasadniających żądanie oddalenia powództwa spoczywa na pozwanym.

Na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia, iż służy mu względem pozwanej istniejąca i wymagalna wierzytelność, skoro wywodził z tego korzystne dla siebie skutki prawne.

W myśl art. 339 § 1 kpc jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości, albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa (art. 339 § 2 kpc). W niniejszej sprawie pozwana nie stawiła się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę. Nie ustosunkowała się również na piśmie do żądań pozwu. Zatem zachodził przesłanki do wydania wyroku zaocznego.

Niemniej, Sąd uznał twierdzenia powoda za budzące wątpliwości.

Zgodnie z art. 509 kc wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (...). Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa. Podkreślenia wymaga fakt, że aby wierzytelność mogła być przedmiotem przelewu, musi być w dostateczny sposób oznaczona, zindywidualizowana - poprzez dokładne określenie stosunku zobowiązaniowego, którego elementem jest zbywana wierzytelność.

Oznaczenie wierzytelności to wskazanie stron tego stosunku, świadczenia oraz przedmiotu świadczenia. Elementy te w momencie zawierania umowy przelewu powinny być oznaczone lub przynajmniej oznaczalne. Natomiast do chwili przejścia wierzytelności z majątku zbywcy do majątku nabywcy winno nastąpić dokładne sprecyzowanie pozostałych elementów stosunku zobowiązaniowego, w ramach którego istnieje zbywana wierzytelność (vide wyrok SN z dnia 11 maja 1999 r., III CKN 423/99, B. (...), nr 1, poz. 1).

W niniejszej sprawie roszczenie powoda wynikało z umowy pożyczki z dnia 18.06.2015 r., lecz pozwana nie zawierała umowy z powodem.

Powód wywodził swoją legitymację procesową z umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 10.12.2015 r., na mocy której nabył wierzytelność w stosunku do pozwanej, jednak nie przedłożył przedmiotowej umowy w toku niniejszego postępowania mimo zobowiązania Sądu. Powód przedłożył, i powoływał się na umowę cesji wierzytelności z dnia 4.08.2014 r. - na podstawie której nie mógł nabyć wierzytelność wynikającej z umowy pożyczki, zawartej po tej dacie (jako że wierzytelność ta nie istniała w chwili zawarcia umowy cesji, zatem nie mogły zostać przelane prawa wynikające z tej umowy).

Wobec faktu, że to powoda obciążał ciężar dowodu, że służyło mu względem pozwanej roszczenie uznać należało, że wobec niewykazania tego faktu powództwo podlegało oddaleniu.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji wyroku.